

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 26. Expeditio in Terram sanctam retardata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII. identidem pepulit ita, ut mense Julio tantum octo relinqueret Dei cultum profecuturos.
A.C. 1239.

§. XXVI.

Expediitio in Terram sanctam retardata.

Interim Papa Francos Constantinopoli extremas in angustias adductos audiens conabatur, ad eorum subsidium convertere omnes sacrorum militum vires, non eorum duntaxat, qui crucem induerant illuc cum Imperatore Balduino ituri, verum etiam illorum, qui acceperant crucem eo fine, ut recta Syriam peterent, & qui potiores erant. Ducem sequebantur Theobaldum VI. Campaniæ Comitem, qui post obitum Sanctii Fortis avunculi sui Navarræ solium conscendit. Erat filius posthumus Theobaldi V, qui ob exhortationes Fulconis Nevilliacensis sacram amplexus militiam anno 1201, cum se ad iter pararet, vitæ curriculum confecit. Ita Theobaldus VI tres ac triginta annos natus erat, cum Rex solenni pompa inauguratus est secunda Dominica post Pascha 7 Majian. 1234. & votum patris Deo perfoluturus anno sequente symbolicæ crucis militiam iniit, sociosque hac in re habuit Petrum Drocensem Britannia Ducem agnomine Malclericum,
 Hugo-

Sup. Lib.
LXXV.
 §. 39.

Alber. 1234.
 1235.

Hugonem IV Ducem Burgundiæ, Regum ^{Sæcul. XIII.}
Gallicorum sanguine ortos, Henricum ^{A. C. 1239.}
Comitem Barensem, Amalaricum Comitem Montfortium, Comitem Vindocinensem, pluresque alios nobiles Francos.

Cum iter suum a Papa retardari, piorumque partem legatorum, ac cæterorum munerum, quæ Terræ sanctæ subsidio destinata ipsorum manibus tradi iusserat, subtrahi vidissent, suam ei admirationem angoremque per litteras significabant. Quibus ille hæc reposuit: *Terræ sanctæ XII. ep. 399. negotium, ne dubitate, maxime nobis cordi est. Sed Romanicæ Imperio, in quo illud totum nititur, imminens excidium nostras ad se conservandum curas convertit. Inita proin cum fratribus nostris Cardinalibus consultatione, suppetias Terræ sanctæ destinatas Romanicæ Imperio mittere statuimus: id quod vobis molestum non accidat: e contrario vos adhortamur, ut vos præparetis ad transitum, quem in propinquum S. Joannis Festum indicimus. Epistola Proceribus nominatis, excepto Britannicæ Duce, inscripta est, & data Romæ 9. Mart. 1239.*

Optimates Cruce signati reapse Lugdunum convenerunt, itineris rationem omnem sibi præscripturi: sed colloquentibus citissime superveniens Papæ nuncius exhibitis hujus mandatis, ne ultra procederent, vetuit, monuitque, ut pro-

Sæcul. XIII.
A. C. 1239.

pere suas redirent domos. Illi una omnes voce respondebant: *Unde hæc in Aula Romana variatio? Non hic est terminus locusque nobis dudum per Papæ Nuncios & concionatores assignatus? Secundum promissa eorum pro divino cultu ad iter nos accinximus: victum, arma, cunctaque nobis necessaria præparavimus: nostras terras, domos, ac suppellectilem oppignoravimus aut vendidimus: amicos nostros valere iussimus: pecunias nostras in Terram sanctam præmisimus, nostrum adventum annunciavimus: prope portum sumus: & modo Pastores nostri aliud loquentes Christi cultum impedire volunt. Indignatio erat tanta, ut in Papæ nuncium involassent, nisi Præsules multitudinis impetum continuissent.*

Mox dein aderant Imperatoris Legati, qui cruce signatis vehementer suadebant, ne sine ductu ejus proficisci temere properarent, dabantque scriptas ad ipsos hac de re litteras, quibus ille se excusabat, quod nondum iter faceret. Hæ Papæ ac Imperatoris oppositiones cruce signatos in molestissimum statum deduxere: nesciebant, quid agendum sibi esset, nec inter se consentiebant amplius. Multi domum redibant, conquesti de Præsulibus, qui ad suscipiendum hoc consilium ipsos impulerant: Quidam Massiliæ naves conscendebant cum Navarræ Re-

ge, qui mense Augusto ex urbis illius portu avectus est in Terram sanctam: complures illorum in Sicilia expectabant Proceres verno tempore venturos: alii permissu Imperatoris Brundisium petiere.

Sæcul. XIII.
A. C. 1239.

Ric. S. Ger.
p. 1032.
Alberic.
1239. p. 572.

§. XXVII.

Spinea Christi corona Parisios delata.

Constantinopolitanus Imperator Baldunus Curtiniacensis etiamnum in Gallia commorabatur, ubi sacros milites, quotquot poterat, colligebat in Romaniam transmittendos. Atque ut sui itineris bellicue contra Græcos gerendi sumptibus par esset, suum Comitatum Namurcensem Regi Sancto Ludovico cognato suo pro quinquagies mille libris Parisiensibus pignori dedit, eidemque spineam D. N. coronam Venetis oppignoratam donavit. Igitur ad Regem, Reginamque Blancam ejus matrem dicebat: *Exploratum, perspectumque habeo, Proceres Constantinopoli inclusos summa rerum omnium penuria compulsus iri sanctam coronam extraneis vendere, aut saltem pignori dare. Quare thesaurum tam pretiosum tibi deferri cupio, Tibi, inquam, cognato, Domino, ac benefico fautori meo, ac Regno Francico meæ patriæ. Hoc donum gratuitum accipere ut placeat, oro.* Sic loquebatur,

Alberic.
p. 572.
Phil. Mousques p. 227.
Du Cange
hist. C.P.
lib. 4. n. 15.
Hist. suscept.
Cor. Spin.
Duchesne
to. 5. p. 409.

Du Cange
n. 11.

Y 5 ut